

ilirskega jezika, v drugem pa še je zraven ilirskega začel g. učitelj razlagati staroslovenski jezik po svojih spisih in Hankovih „Počatkih“. Pri tej priložnosti prosimo gosp. prof. Metelkoto: naj nam pišejo, kakor so obljubili, kratko staroslovensko šolsko slovnico, zakaj slovenska mladež na naših gimnazijih je živo potrebuje. Za berilo služijo učencem „Ostromirova evangelija“, ktere je gosp. Hanka slavni česki pisatelj dijakom za 40 kr. sr. poslal, tedaj pri vsakem iztisu 20 kr. podaril. Tako domorodno djanje zasluži očitno zahvalo.

Že prvi pogled v svete bukve s častivrednimi čerkami je naše verle in domorodne dijake s svetim nadušenjem napolnil; koliko več še jih bode krepost krasnega staroslovenskega jezika uznašala in naduševala. Upamo, da se jim bode staroslovensčina še bolj prikupila, kakor sladki glasovi Homerovega jezika, ker ni samo slovnički stroj ravno tako izverstni, kakor gerčki, temuč tudi za filologičke študije koristniši in bolj praktični, kakor jezik starih Helenov, čeravno tudi gerškega jezika ne pometavamo, marveč ga vsakemu dijaku iskreno priporočujemo. Tù slovenske in ilirske časopise naši dijaki marljivo berejo.

Is Tersta 13. aprila. Že nekatere dni med nami prebiva iz Rima dospeli slavnoznanani jugoslavenski pisatelj, franciškan Jukič. Je v dolgo černo, talarju podobno, obleko oblečen, za pokrivalo ima trivoglat klobuk; mož je srednje tanjke postave, bistrega obraza, na njegovem licu se bere neka otožnost in terpljenje, čemur se ni čuditi, ako se premisli, koliko se je trudil in terpel v Bosni in Carigradu od Turkov. — V ponedeljek je tukajšno parobrodsko društvo spustilo zopet en parobrod v morje. Je to že sedem in štiridesetiparobrod Lloyd društva, „Roma“ imenovan. — Tukajšni velki tergovec T—ć, eden naj imenitniših v Terstu, je te dni na kant prišel. Bojé se, da bi se več takih dogodb ne pripetilo. Ti strah ni prazen, je lahko verjeti, ker se je takih nesreč letos in preteklo leto že več dogodilo, akoravno niso tolike pomembe, ker zguba ni tako velika bila. — Vedno bolj se toži o sila dragi najemni (štantni) teržnic in magazinov, kakoršne nikjer v austrijskem cesarstvu ni, in ki se pri vsem tem še vsako leto povišuje. Zares bi bilo želeti, da bi se o tej reči postava dala in prenapetemu tirjanju v okom prišlo, ker hiša, ki ni 30.000 for. vredna, nese tù na leto 7 do 8000 for. štantnine.

Novičar iz mnogih krajev.

Kakor se sliši, bojo prihodnji mesec presvitli cesar spet zasliševali osebe, ktere želijo ž Njimi o kakošni zadevi govoriti. — Minister baron Bruck je že izvoljen za austrijskega pooblastenca pri turški vladi v Carigradu. Kakor se iz poslednjih pisem zvé, do 29. marca še tudi angleška in francoska poslanca nista bila v Carigradu. — S 1. majnikom jenja med Dalmacio in Černogoro sedaj še obstoječi col od blaga, ki se skoz te dežele vozi. — Tarifa, po kateri se ima notarjem za njih opravila plačilo odrajtovati, se bo na podlagi novejših skušnj nekako preuredila. — Vsega cesarskega papirnega denarja je bilo po naznanilu c. k. ministerstva konec mesca sušca med ljudstvom in v cesarskih kasah skupej za 148 milionov 462.590 fl., po tem takem za 2 miliona 776.522 fl. menj kot prejšnji mesec. — Za Dunajsko cerkev se je dosihmal nabralo čez 500.000 fl., po družih deželah cesarstva pa 180.000 fl. — Sila važno novo znajdbo za natis različnih podobšin je naznanil unidan v

Dunajski akademii vodja ces. državne tiskarnice gosp. Auer. Ta znajdba, ktera se smé narimenitnišim znajdbam od teh dob, kar je Guttenberg tiskarstvo znajdel, prištevati, obstoji v tem, da se stvar sama v natis jemlje in iz tega preprostega in naglega ponatisa tako natanjéne in lepe podobšine dobé, da je ponatisnjeno teško ločiti od izvirnega. Gosp. Auer imenuje ti natis samotís nature (Naturselbstdruck); kazal je omenjenemu zboru take samotise od okamnin, različnih krajcov (špic), mnogih kamnov in rastljin s cvetjem in brez cvetja, ribjih luskín in različnih merčesov; — vse se je čudilo nad važno znajdbo, po kateri bo natura sama risarje, malarje in graverje nadomestovala. — Pretekli teden sobile v Milani tistim vojakom, ki so se o putu 6. februara hrabro obnašali, slovesno častne svetinje podeljene; od 11. tega mesca je Milanezom daljno oskerbovanje vojakov odpuščeno, za ktero so nek v pokoro poslednjega punta blizo 2 miliona lir plačati mogli. — Okoli Siska, pišejo „Zagreb. nov.“ 10. t. m., je silna povodinj, ktero ste Kopa in Sava napravile. — Na Laškem (Lombardskem) se že kaže tertna bolezi; žita pa prav lepo stojé. — Po zagotovilu francoskega polvradnega časnika je turška pravda končana. — Angleški vojni barki v Malti je povelje došlo ondi mirno ostati. — Nasveti, ki jih je unidan predložil angleški minister denarstva spodnji zbornici o zadevi državnih dolgov, so bili v ti zbornici dobri spoznani.

Narodna pesmica.

Iz Poljan od Kupe.

Peter se je v družtvu hvalil:
 »Ni lepše ljube od moje,
 Ni bele Vile od gore.«
 Čula ga Vila iz gore,
 Planila Petru na dvore,
 Doziva Petra z imenom:
 »Izidi lesum, junace!
 Izvodi svojo ljubico,
 Katera lepša od mene,
 Od mene Vile iz gore.« —
 Ko Peter Vilo razume,
 Popade ljubo za roke,
 Lepo jo Peter obleče:
 Svila ji sega do zemlje,
 Rumeni lasi do bedre
 A drobni biser do pasa,
 V ušesih zlate uhane;
 Pa vodi ljubo pred dvore
 Trikrat je lepša od Vile. —
 Ko vidi Vila istino,
 Onda mu Vila govori:
 »Staba ti hvala, junace!
 Ako ti lepša ljubica
 Od mene Vile od gore;
 A njo je mati rodila,
 U svilen povoj povila,
 Z majhinim mlekom dojila.
 Mene pa Vilo iz gore
 Mene je gora rodila,
 U zelen listak povila;
 Od gore je veter pihal
 Pa je mene Vilo šikal, —
 Tako sim bila kojena«.

Pogovori vredništva.

Iz Kr... je prejelo vredništvo pred nekimi dnevi dva nasprotna dopisa v zadevi nekega sostavka v »šolsk. prij.« Ker »Novicam« ni drago nasledbo preprirov, drugod začeti, v svoje liste jemati, nam gospoda ne bota za zlo vzela, ako jima ne moremo vstreči, in to toliko manj, ker se nam zlo verjetno zdi, da omenjeni sostavek v »šolsk. prij.« je, saj večidel, resnico govoril, in mi smo vselej na tisti strani, ker je resnica, čeravno »veritas odium parit«.